

Statens Lærerhøjskole, var for stor. Det er ingenlunde Tilfældet. Jeg har ingenlunde ment, at denne Bevilling vilde være for stor, og det er kun med stor Smerte, jeg er gaaet med til at beskære den ypperlige Indstilling, der var gjort mig af Forstanderen for Statens Lærerhøjskole. Kun Hensynet til Statens Finanser har bevæget mig til at gøre Indhug i denne Bevilling.

Nu kunde det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen jo ikke tilbageholde en vis Anerkendelse overfor den nye Forstander ved Statens Lærerhøjskole for, at han har redegjort for, hvorledes det er muligt i den Bygning, Staten har derude i Odensegade, at give Undervisning til en 5 Gange saa stor Elevskare, som der findes der. Det er jo umuligt at tilbageholde en Anerkendelse deraf. Heller ikke den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti kunde tilbageholde en saadan Anerkendelse, idet han naturligvis udtalte sig med stor Forbeholdenhed. (*Fraenkel:* Det var ogsaa med Smerte). Ja, ja, det er et Medlem af det konservative Parti, som siger, at denne Anerkendelse kom med Smerte, og jeg tror nok, man kan underskrive det. Jeg har aflagt Besøg paa Statens Lærerhøjskole, og jeg maa sige, at det er overordentlig trist at besøge denne Højskole, fordi den jo staar tom. Da jeg var derude, undervistes der i denne store Bygning i — 2 Værelser. Der er derude 3 Lokaler, et amfiteatralsk Auditorium, en fysisk Samling og et Laboratorium, som benyttes i alt i 8 Timer om Ugen. Og Time efter Time hver eneste Dag staar Læresalene tomme. Det er da paa høje Tid, at der fra Statens Lærerhøjskole nu foreligger Planer om stærkere at benytte denne Bygning til at give Undervisning til Landets Lærere, hvoraf man Aar efter Aar har tilbagevist en Række Ansøgere.

Nu forsøgte det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen at undskylde sin og sit Partis manglende Tilslutning til Planen med, at dette, at Bevillingen var nedskaaet fra 112 000 til 62 000 Kr., tydede paa en vis Usikkerhed, og endvidere med, at disse Planer forelaa ikke med en tilstrækkelig Redegørelse. Det ærede Medlem Hr. Rode har allerede befriet Forstanderen paa Statens Lærerhøjskole for den Anklage, der ligger heri, og jeg kan kun til fulde bekræfte, at der ingen som helst Grund er til nogen Anklage, tværtimod. Det er ikke altid, Undervisningsministeriet faar Indstillinger, som ikke alene er saa klare i deres Planer, men ogsaa saa klart gør Rede baade for den aandelige og den

materielle Side af det, der er tænkt paa. Det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen mente, at det ikke var værd at gaa med, fordi det havde vist sig, at de Planer, der kom fra Forstanderen for Statens Lærerhøjskole og fra mig, ikke var saa godt gennemtænkte, som det var ønskeligt. Jeg vil gerne bede det ærede Medlem fremsætte nogle Beviser for dette. Mig bekendt har jeg ikke for Finansudvalget forelagt nogen Plan, der ikke var godt gennemtænkt. Jeg har ganske vist en Gang været i det Tilfælde, at jeg lidt hurtigere, end jeg havde ønsket, maatte fremlægge en Plan, men det var altsaa kun Tiden, der havde gjort, at den ikke forelaa saa fuldt oplyst, som jeg kunde ønske. Men alt, hvad der ellers er kommet fra Undervisningsministeriet, er forelagt saa godt planlagt og gennemtænkt, og der er gjort saa godt Rede for det, som det paa nogen Maade var muligt.

Det ærede Medlem Hr. Rode mente heller ikke, at dette med Rette kunde siges imod Undervisningsministeren, men mente, at der maaske var en lille Forskel i den Nøjeregnet, hvormed jeg betragtede de offentlige og de private Institutioner. Ogsaa dette maa jeg tilbagevise. Der udvises fra Undervisningsministeriet akkurat den samme Nøjeregnet overfor Statens som overfor de private Institutioner. Men naar man ikke faar saa meget at vide om, hvilken Nøjeregnet der udvises overfor de førstnævnte, hænger det sammen med, at jeg til Statsinstitutionschefernes Ære maa sige, at de er mere disciplinerede end de private, der faar Tilskud fra Undervisningsministeriet. Kun deri ligger det, at man maaske kan faa det Indtryk, at der er en Forskel i Nøjeregnet. Den er i Virkeligheden fuldstændig den samme.

Det Forslag, der er fremsat af Forstanderen for Statens Lærerhøjskole, gaar jo ud paa dels at aabne et Kursus for Forskolelærerinder dels et Kursus for Ungdomsskolelærere. Endvidere havde det været hans Ønske at fordoble de Kursus, som allerede er, hvortil man jo vilde have haft rigelig Tilgang. Endelig vilde han have indrettet et pædagogisk Kursus, som vi ogsaa trænger meget stærkt til, til Uddannelse af Ledere paa Skolens Omraade. Det var mig selvfølgelig overordentlig svært ved denne Indstilling at vide, hvor jeg skulde sætte Kniven ind. Jeg havde ikke ment at turde røre ved de Forhaabninger, som jeg ved er udbredt mellem Forskolelærerinderne om endelig nu at faa Adgang til en højere Uddannelse, idet Forskolelærerinderne jo hidtil har været holdt ude fra